

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nevyřešená pohledávka

Naše společnost má již delší dobu nevyřešenou pohledávku s jedním z našich odběratelů. Tento odmítá pohledávku uhradit a na naše upomínky a výzvy nereaguje. Ostatním dodavatelům ale podle našich zjištění závazky řádně uhrazuje. Bylo by řešením podat návrh na konkurs?

Účelem zákona č. [328/1991](#) Sb. o konkursu a vyrovnání, v platném znění (dále jen „zákon“) je na základě ustanovení § 1 odst. 1 uspořádání majetkových poměrů dlužníka, který je v úpadku.

Uspořádání probíhá mezi subjekty, jejichž zájmy jsou rozdílné (a to nejen dlužníka vůči věřitelům, ale i mezi věřiteli navzájem), a proto probíhá podle přesně stanovených pravidel.

Úpadek je tedy základní hmotněprávní podmínkou prohlášení konkursu i povolení vyrovnání. Pojem úpadku je vymezen dvojím způsobem:

- a) buď jako platební neschopnost (insolvence) ve smyslu § 1 odst. 2 zákona nebo
- b) jako předlužení ve smyslu § 1 odst. 3 zákona.

Jde o pojmy, které mají různý obsah. V praxi může dojít k insolvenční, aniž by zde byla předluženost, a naopak. Případy, kdy v době podání návrhu půjde jak o insolvenční, tak o předluženost, budou zcela výjimečné, neboť k jedné z těchto situací dojde většinou dříve (obvykle k insolvenční). K prohlášení konkursu nebo povolení vyrovnání stačí, aby zde byla buď insolvence nebo předluženost. Z hlediska osoby dlužníka má insolvence obecnou povahu (tj. týká se všech dlužníků bez ohledu na jejich právní postavení), naproti tomu předlužení se může týkat jen právnických osob a fyzických osob podnikatelů.

O úpadek (ať už ve formě insolvence nebo ve formě předlužení) může jít jen tehdy, jestliže dlužník má více věřitelů. Pravidelně jich bude větší počet, ale minimálně musí zde být alespoň dva věřitelé. Kdyby tomu tak nebylo, není třeba přistoupit ke konkursu jako k mnohostrannému vypořádání, ale postačilo by, aby jediný věřitel se domáhal uspokojení svých nároků prostřednictvím exekučních prostředků. Požadavek plurality na straně věřitelů jako podmínka konkursu nebo vyrovnání je výslovně zmíněn v § 1 odst. 2 v souvislosti s insolvenční. Pluralita na straně věřitelů platí ovšem i pro předlužení. Vyplývá to jednak z celkové dikce § 1 odst. 3, která má povahu ustanovení, které bezprostředně navazuje na předchozí odstavce a opírá se o jeho základní premisu, kterou pouze doplňuje (za použití slovního spojení "i tehdy"), a dále z ustanovení § 7, které věřitele uvádí v množném čísle, jakož i z dikce řady dalších ustanovení, v nichž jsou věřitelé vždy uváděni v množném čísle.

Neschopnost splnit splatné závazky (insolvence) spočívá v tom, že dlužník nemá dostatek prostředků k tomu, aby je mohl splnit. Musí se jednat o objektivní neschopnost splnit, nikoli pouze o neochotu dlužníka splnit - v takovém případě lze totiž dosáhnout plného uspokojení věřitelů použitelnými exekučními prostředky. Splatností rozumíme dobu, kdy má být závazek splněn. Postačí, že jde o pohledávku splatnou, nemusí jít o pohledávku přiznanou soudem anebo o pohledávku, k jejíž vymahatelnosti má věřitel jiný exekuční titul, v čemž je jeden z podstatných rozdílů konkursu a vyrovnání od exekuce.

Další podmínkou insolvence je požadavek, aby neschopnost plnit závazky trvala delší dobu. Zákon má nepochybně na mysli určitou trvalost tohoto stavu, při jejímž posuzování je třeba vzít v úvahu řadu dalších okolností.

Od insolvence i předlužení jako dvou případů, které pojmově vymezují úpadek, je třeba odlišit případ zastavení plateb dlužníkem. Zastavení plateb zakládá nevyvratitelnou domněnku, že dlužník je insolventní, ale není dalším pojmovým vymezením úpadku. Zastavení plateb má však vztah pouze k insolvenční, nikoli též k předlužení. Jakmile není splněn splatný dluh, je věřitel při splnění všech dalších podmínek oprávněn navrhnout konkurs.

Stav úpadku musí existovat v době prohlášení konkursu nebo povolení vyrovnání. Vyplývá to z ustanovení § 154 odst. 1 a § 167 odst. 2 Občanského soudního řádu, podle nichž je pro usnesení o prohlášení konkursu rozhodující stav v době jeho vyhlášení.

Dalším aspektem, na který je v této souvislosti vhodné upozornit, je povinnost navrhovatele zaplatit na výzvu soudu k jeho návrhu na prohlášení konkursu zálohu na náklady konkursu až do částky 50.000,- Kč. Nebude-li totiž tato záloha na náklady konkursu v určené lhůtě a výši zaplacená, může soud před prohlášením konkursu řízení zastavit. Je přitom zcela nerozhodné, kdo je v konkrétním případě navrhovatelem, zdali je to jeden z jeho věřitelů nebo sám dlužník.

Vzhledem k výše uvedenému je nutné shrnout, že ve Vašem případě by Vámi podaný návrh na prohlášení konkursu nebyl u soudu úspěšný, neboť nejsou splněny podmínky k podání takového návrhu. Dlužník ve Vašem případě totiž nenaplnuje zákonné znaky úpadku, což dovozují zejména ze skutečnosti, že své závazky vůči ostatním věřitelům plní řádně a včas. Důvod nesplnění předmětné pohledávky spočívá tedy v jiné okolnosti, proto bych doporučoval podat na dlužníka žalobu k soudu a následně při nedobrovolném splnění soudního rozhodnutí vést exekuční řízení.

Martin Grác
[Advokátní kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneři](#)

© EPRAVO.CZ - Sbírnka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [QUO vadis 2019?](#)
- [Obrana proti hodnocení zkoušky na vysoké škole](#)
- [Rozhlasové a televizní poplatky - platíte je správně?](#)
- [Budou platit absolventi středních a vysokých škol během prázdnin pojistné?](#)
- [Věcné břemeno](#)
- [Elektrické vedení](#)
- [Odkázání majetku dítěti, jeho správa](#)
- [Zásilková služba](#)
- [Společenská smlouva a zákaz konkurence](#)
- [Odpovědnost za škodu](#)
- [Doplnění dlužné částky](#)